

volslagen verschillende mannen ook waren ook de Atkinsons van 1752 en van 1775: toen een overmoedige jongeman van nog geen dertig jaar, nu een bedachtzame oude heer van rond de vijftig.

Atkinson handelde in bijkans alle waren die hem winstgevend leken: van tarwe, makreel, zuidvruchten en zout tot slaven, ijzer en paarden toe ⁶³). En met kooplieden uit geheel Europa zal hij kontakt hebben gehad. De bronnen vermelden vooral havens in Spanje, Engeland, Ierland en Italië. Atkinsons bedrijf is ongetwijfeld als dat van de meeste Rotterdamse zeehandelaren geweest: veelal kocht hij goederen om naar Rotterdam te verschepen – ook dit tonen de charterpartijen aan –, daar in zijn pakhuis op te slaan en vervolgens door te verkopen aan handelaren uit heel Europa, ook uit het binnenland, die wisten in Rotterdam te zullen vinden wat ze nodig hadden. Het was stapelhandel naar het klassieke patroon van het Rotterdamse koopmansbedrijf uit de achttiende eeuw. Daar het bij de doorverkoop der geïmporteerde goederen om kleine partijen ging, vinden we ervan zo goed als geen sporen in de notariële archieven.

Het lezen der stukken die van al deze bedrijvigheid getuigen – het sluiten van overeenkomsten, procederen, in-gebreke-stellen enzovoort enzovoort – is een intrigerende bezigheid. Men moet de bronnen zelf zien om de sfeer van spanning te proeven in het koopmansbedrijf, ook van die dagen. Enkele voorbeelden:

Door de collecteur van de impost op de buiten de stad gebrouwen bieren werd op 2 november 1752 beslag gelegd op 46 hele vaten voor Atkinson met de 'John and Margareth' uit Engeland geïmporteerd bier, die 31 oktober als halve waren aangegeven, samen met nog enkele kleinere partijen van andere Rotterdamse kooplieden. De bemanning van het schip – de kapitein was van boord – weigerde de lading voor de belastingambtenaar te lossen, maar daarop wist de gezagsdrager wel raad. Vier potige arbeiders waren snel gerequireerd en aldra stond de lading op de kade om na peiling en verzegeling in de 'conchergerie' van het stadhuis te worden opgeslagen. Enige dagen later kreeg Atkinson zijn partij terug, doch niet nadat William Fottie en Johannes van de Velde zich borg hadden gesteld voor de waarde der geïncrimineerde zaak ⁶⁴).

Op 29 oktober 1791 laat Atkinson de kapitein van de 'Britannia',